

מ"ת 38410/03/17 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 38410-03-17 מדינת ישראל נ' א(עציר)
תיק חיצוני:

בפני המבקשת נגד המשיב	כבוד השופט דניאל קירס מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוה"ד דזירה ברבארה א א (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד דיקלה ויסוצקי מטעם הסנגוריה הציבורית
--------------------------------	---

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

2. נטען בכתב האישום כי ביום 12.3.2017, החליט המשיב, בן 47 המתגורר עם אמו בעפולה, לעשות סידור מחדש של הבית, ובמהלך הסידור הוא הפך רהיטים וזרק חפצים על דעת עצמו, כך שנחסמו המעברים בבית. כאשר אמו, המתלוננת, החלה לסדר את הבית מחדש כדי להחזיר את המצב לקדמותו, התעמת עמה המשיב ודרש כי תחדל ממעשיה. המתלוננת התעמתה עם המשיב על מעשיו, ובתגובה תקף המשיב את המתלוננת בכך שתפס אותה בצווארה וחנק אותה, כאשר הוא מאיים עליה "אל תשחקי באש", כאשר הוא מחזיק סיגריה בפיו בכוונה להפחידה ו/או להקניטה. נטען כי כאשר המתלוננת הצליחה להשתחרר מאחיזתו של המשיב ולהשתחרר ממנו, הוא זרק חפצים וקילל. בהמשך אותו יום, בסמוך לשעה 23:00, ביקשה המתלוננת מהמשיב להחליש את המוזיקה מחדרו, אך הוא סירב והמתלוננת, שחששה מפניו, הזמינה משטרה.

3. בבקשה נטען כי קיימת מסוכנות גבוהה כלפי הציבור וכלפי המתלוננת, מאחר ועולה אינדיקציה לפיה המשיב חולה נפש. כן נטען כי קיים חשש שיחזור ולפגוע במתלוננת שהינה אימו, עמה הוא מתגורר תחת אותה קורת גג. כן נטען לחשש שהמשיב ישפיע על עדותה של אמו המתלוננת. נטען כי "אמנם למשיב אין עבר [פלילי] אך האינדיקציה הפסיכיאטריות מעידות על מסוכנות רבה המצריכות בדיקה מעמיקה וזאת בטרם ניתן לגבש חלופת מעצר בעניינו".

4. בדיון ביום 4.4.2017 ביקשה הסנגורית הנכבדה לשלוח את המשיב לבדיקה פסיכיאטרית. נקבע בחוות הדעת הפסיכיאטרית כי המשיב אינו חולה נפש במובן המשפטי, כי הוא לא היה חולה בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו, כי הוא ידע להבחין בין טוב ורע והיה אחראי על מעשיו, וכי הוא לא זקוק לאשפוז פסיכיאטרי.

5. בדיון ביום 19.4.2017 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה. מתקיימת עילת מעצר סטטוטורית, שכן

מדובר באישום בалиמות במשפחה.

6. המשיב מציע חלופת מעצר בדמות מעצר בית אצל דודתו, אחות המתלוננת, בפתח תקווה.

7. הגעתי למסקנה שיש מקום לשחרור המשיב לחלופה המוצעת.

8. כפי שפורט לעיל, הבסיס העיקרי בבקשה לטענת המבקשת בענין מסוכנות רבה היתה, אינדיקציה למחלת נפש. כאמור, נשללה בחוות הדעת הפסיכיאטרית מטעם הפסיכיאטר המחוזי מחלת נפש. בפרק הדיון נקבע:

"...במהלך ההסתכלות הסתבר שהנבדק לא שרוי במצב פסיכוטי (חולי במובן המשפטי של המונח). בעבר נבדק וטופל ע"י שרות פסיכיאטרי אמבולטורי ולא היו תכנים פסיכוסים, אלא הפרעה אפקטיבית, תועדו ליקויים קוגניטיביים וחשד למצבים של דליריום חולף. ההתנהגות שהובילה למעצרו לפי טענות אמו, הובילה לחשד למצב חולני, לכן ביקשתי הארכה של תקופת ההסתכלות, על מנת לוודא היעדר פסיכוזה ושינוי קוגניטיבי. בנוסף, עיון בחומרי החקירה מוכיח שמסר תשובות ענייניות ומשקפות אירגון מבחינת הלך החשיבה. לפני האירוע נטען ששתה משקאות חריפים בכמות גדולה ובריכוז גבוה. אין ספק שאלכוהול תשפיע על יכולתו הקוגניטיבית, בהתחשב בהדרוצפלוס ואינטרקציה עם הטיפול... שנוטל. עם זאת, לא מדובר בהפרעה פסיכיאטרית מג'ורית והליקוי הקוגניטיבי, אם בכלל, הינו מתון. אין הוכחה רפואית שהנ"ל היה במצב דלירנטי בעת התנהגותו האלימה (בדיעבד ובהווה - הכרה צלולה, התנהגות מאורגנת, התמצאות מרחבית, ליקויים מינימאליים בריכוז".

לאור דברים אלה, אין מדובר במסוכנות רבה נוכח מחלת נפש. הטענה בענין השפעה על עדות האם בכתב הבקשה נותרה כטענה בעלמא, וב"כ המבקשת לא חזרה עליה בסיכומיה. אין להקל ראש באירוע תקיפה ואיום של המשיב נגד אמו, שהיא בשנות השבעים של חייה. אולם בנסיבות הענין - אירוע חד פעמי בעקבות עימות בין המשיב ואמו עמה הוא מתגורר תחת אותה קורת גג, שלא היה ברף הגבוה ביותר של אלימות ואיום וכאשר המשיב נטול עבר פלילי - חלופת מעצר במעצר בית, באזור אחר בארץ, מהווה חלופה סבירה.

9. המבקשת טוענת כי המשמורנית המוצעת, דודתו של המשיב שהיא אחות המתלוננת, אינה משמורנית ראויה. בעדותה ביום 30.4.2017 מסרה המשמורנית שאם המשיב ינסה לעזוב את הבית היא תמנע זאת בעדו בכל מחיר, ולא ידעה להשיב שאם יעזוב את הבית עליה להתקשר למשטרה; היא השיבה כי היא לא יודעת מה עושים (ע' 10 ש' 21-25). עם זאת, כאשר נשאלה על ידי בית המשפט מה תשובתה אם בנסיבות אלה היא חייבת להתקשר למשטרה, היא השיבה כי אכן תתקשר (ש' 27-28). באותו דיון, כאשר נשאלה אם תוכל להישאר בבית במשך 24 שעות ביממה, השיבה כי היא לא יכולה מאחר והיא עובדת (ע' 11 ש' 1-2). בישיבה נוספת ביום 3.5.2017 העידה כי החליטה כי לא תצא לעבודה ותשמור על המשיב עד סיום ההליכים. היא העידה כי היא מסיימת את המשרה שלה, וכאשר נשאלה כיצד תתפרנס, העידה שיש לה מקצוע חלופי, בעיסוי שוודי. כן העידה כי היא מודעת לכך שתקופת הפיקוח על המשיב עלולה

להיות ארוכה. בחקירה חוזרת העידה כי בעלה עובד ומתפרנס. לא מצאתי את המשמורנית המוצעת כמשמורנית בלתי ראויה. מקובל עלי כי בדיון ביום 30.4.2017 היא לא הבינה באופן מספק את תפקידה המיועד. עם זאת, בהמשך עדותה הבינה את הצורך להיוותר בבית במשך 24 שעות ביום ואת החובה להתקשר למשטרה אם המשיב יעזוב את הבית. קנה המידה למשמורן הוא האם הוא יודע את תפקידו, מסוגל ובעל כוחות לבצע אותו, אדם אמין עליו ניתן לסמוך וכיוצ"ב; ולא אם הוא ידע מראש את המצופה ממנו בתפקיד. וניתן לנהוג מיהו האזרח אשר מעולם לא שימש כערב בשחרור בתנאים בדיני המעצרים, אשר יודע באופן מולד את תיאור התפקיד. משהבינה המשמורנית המוצעת את הדרישות ממנה, לא מצאתי יסוד לחוסר מהימנות בעדותה לפיה החליטה להפסיק לעבוד במשרתה וכי היא מתחייבת להיוותר בבית 24 שעות ביום, כאשר המשיב הוא אחיינה, וכאשר היא העידה שבעלה עובד ומתפרנס.

10. סוף דבר, הנני מורה על שחרור המשיב בתנאים כדלקמן, עד תום ההליכים נגדו:

א. המשיב ישוחרר למעצר בית מלא בביתה של מרים גולדנברג ת"ז ... (להלן: **המשמורנית**) בפתח תקווה;

ב. המשיב לא יצור קשר עם אמו;

ג. המשיב יפקיד סך של 2000 ₪ בקופת בית המשפט, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו במשטרה ובמשפט. ההפקדה תבוצע עד יום 8.5.2017 ולא תהווה תנאי לשחרור המשיב כעת;

ד. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך של 5000 ₪, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו במשטרה ובמשפט.

ה. תחתם ערבות צד ג' ע"י המשמורנית בסך של 5000 ₪ וזאת להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו של המשיב במשטרה ובמשפט.

ו. המשטרה תהיה רשאית להיכנס למקום מעצר הבית בכל עת.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ז, 07 מאי 2017, במעמד הצדדים.

דניאל קירס, שופט